

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Pavlínky Vrkočové v právní věci žalobce: **K. N.**, zast. Mgr. Matějem Šedivým, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2017, č. j. 2 A 29/2017 - 40,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností ze dne 16. 6. 2017 žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí proti nadepsanému rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 3. 2017, č. j. CPR-24749-2/ČJ-2016-930310-C235, jímž bylo změněno rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 12. 9. 2016, č. j. KRPA-404352-73/ČJ-2015-00002, ve věci správního vyhoštění žalobce podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, tak, že doba, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se mění ze 4 let na 2 roky. V ostatním bylo odvolání zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno.

[2] Kasační stížnost byla spojena s návrhem na přiznání odkladného účinku. Žalobce namítá, že jeho individuální zájem na ochraně jeho procesních práv významně převyšuje potenciální újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám či potenciální ohrožení důležitého veřejného zájmu. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže podle stěžovatele představovat újmu pro třetí osoby. Ačkoli lze připustit, že by realizace pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění obecně mohla být ve veřejném zájmu, nelze tento zájem stavět do konfliktu se zájmem stěžovatele na spravedlivý proces. Stěžovatel dále poukázal na závěry uvedené v rozhodnutích Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012 - 37, ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, a ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96).

[3] Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí, neboť žalobce je zastoupen advokátem, a proto jeho setrvání na území i po dobu vedení řízení o kasační stížnosti není nezbytné.

[4] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproporcionalitu újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[5] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění nepochybně velmi silně zasahuje do soukromé a eventuálně i rodinné sféry cizince. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Výkon rozhodnutí o správním vyhoštění by mohl představovat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí neodložily. Nucené vycestování mimo území České republiky by mělo nepochybně za následek i ztížení možnosti stěžovatele uplatnit svá práva v řízení u soudu, přestože je zastoupen advokátem.

[6] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem související s pobytem cizinců na území České republiky, který je zajišťován mj. i tím, že cizinci, jimž bylo pravomocně uloženo správní vyhoštění, a kterým uplynula doba k vycestování z území České republiky, se na tomto území zdržovat nemohou. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalované po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[7] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu